

obrazujemo se! Le izobraženim bodočim gospodarjem bo mogoče premagati velike gospodarske težave ter napredovati v vseh panogah kmetijstva!

St. Ilj v Slov. goricah. Marijin vrtec priredi v nedeljo dne 25. februarja, ob treh popoldne, v Slov. domu lepo igrice s petjem »Sirota Jerica«. Ljubitelji otrok vljudo vabljeni!

Hoče pri Mariboru. Vse od blizu in daleč Vas vabimo, da pridete v nedeljo dne 25. t. m. v prosvetno dvorano gledat krasno tridejanko v petih slikah »Trosila bom rože«.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naša mladina je na pustno nedeljo vpriporila spevoigro »Dalinka«. Udeležba je bila precej številna. Na splošno željo udeležencev se bo spevoigra ponovila dne 25. t. m., popoldne po večernicah. Tak pevski koncert se sliši pri nas malokdaj, zato ste vabljeni domačini in sosedje od blizu in daleč! Igro, ki jo je skomponiral g. Lavtižar, je nastudiral pevovodja g. Krajnc, s spremiljavo harmonija pa sodeluje antonjeviški organist g. Mohorič. Na veselo svidenje!

Volika Nedelja. Pred kratkim smo imeli tukaj občni zbor Kat. prosvetnega društva, na katerem je bil izvoljen stari odbor z g. Ivanom Moravcem na čelu. Novi odbor si je na občnem zboru zahteval pot za novo delo. Vse zborovanje je izvenelo v smeri drugačnega, globljega društvenega življenja. Z ozirom na dejstvo, da se je doslej samo igralo na odru, se odbor odloči, da ustanovi odnosno obnovi nad vse prepotrebno ljudsko knjižnico, da pride s tem v okom onim slabim knjigam, ki

Želite kaj prodati?

Imamo tedensko gotovo 100.000 čitateljev, med temi je Vaš kupec! Pošljite mali oglas, da ga najdetel!

krožijo med ljudstvom. Te knjige so prihajale celo otrokom, na katere duše pač niso mogle ugodno vplivati. Zato je nujno, da pomagata vsi oživeti novo ljudsko knjižnico, kamor se bo naša mladina brez skrbi zatekala po knjige. Ker je že majhna svotica nabrana, bomo kmalu začeli z izposojanjem koristnih in neoporečnih knjig. Da pa bo razmah knjižnice tem večji, pa prosimo vse in vsakega posebej, da nam priskoči na pomoč in daruje kakšen dinar. Za vsak še tako majhen dar je odbor zelo hvaležen. Sprejemajo se pri društvu zvesti člani in članice. Članarina na leto 2 Din. Da bomo dali priložnost igranja čim več voljnim fantom in dekletom, se pripravljamo za Veliko roč na ljudsko igro »Legijonarji«. Spet bo lepo! — No, pa drugi več.

Hrastnik. Društvo sv. Barbare je priredilo na Dolu v nedeljo dne 11. februarja zanimiv in zabaven pustni popoldan s sporedom: 1. Pustni govor dr. Fikfaka; 2. »Rožmarina«, spevoigra; 3. »Snubači«, opereta. Nazadnje je nastopil cerkveni pevski zbor z ljubimi pesmimi, ženski zbor in mešan zbor. Ker so bile posamezne točke dobro nastudirane, je občinstvo z navdušenjem aplavdiralo.

gostoljubna, želimo, da si kmalu opomore od prestanih nesreč ter da se zopet povrne prejšnje blagostanje. Upamo da bo davčna uprava pri odmeri davkov to vpoštevala.

Remšnik. Tudi Remšničani smo obhajali pustno dobo z gostijami. Iz Smrečnikove hiše sta dva stopila pred oltar: Golob Anton, p. d. Smrečnikov Tonč, z Jerič Rozalijo, p. d. Kurnikovo Rozo, in Golob Jožefa (Smrečnikova Pepa) s Podravniki Jožefom (Hadičevem Petom). Fantovska Marijina družba se je poslovala od svojega vrlega člana Golob Antona, dekliska Marijina družba pa je izgubila marljivo, požrtvovalno in vzgledno prednico. Obe ma paroma obilo sreče! — Pustno nedeljo so marsikateri obhajali ob hripavi harmoniki, mnogi pa so pokazali, da bolj ljubijo zdravo razvedrilo ter so obiskali šolsko prireditel, kjer je mladina prav spretno igrala šaloigre in zabavala občinstvo z veselimi deklamacijami.

Sv. Ožbalt v Dravski dolini. Kljub krizi še vseeno nismo obupali. Živahno napredujemo Ožbaltani v naši »Splavarski zadrugi«, katere ima svojo pisarno tik takajšnje farne cerkve. Mislim, da je itak že znana po vsej Dravski dolini. Obstoja še le eno leto, a kakor vidno, je dosegla že lepe uspehe. Posebno se je postavila močno proti gotovim lesnim tvrdkam. Razvidno je torej, da jako skrbi za svoje članke splavarje, katerih ima precejšnje število. Preskrbela jim je tudi jako poceni koruzo, katere niso bili deležni samo člani. Ima tudi svojo bogato založeno knjižnico, kjer je na izbiru mnogo lepih knjig. V posojilo daje tudi nečlanom. Želimo, da bi še v nadalje tako napredovala, kajti upati je na lepe uspehe posebno pri naših lesnih izvoznih tvrdkah.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Žalostno so na pustno nedeljo zapeli farni zvonovi, nemila smrt je stegnila svojo koščeno roko, ukinila je kar dvema življenje v najboljših letih nezprosna jetika. V Partinju je umrla Marija Cegnar, mati več nedoraslih otrok. Na Vardi je po triletnem mučnem bolehanju umrl sin Franc iz ugledne družine Fanedlove. Bil je edinec poleg sestre Marije, omožane Ilčnik. Določen je bil za naslednika na lepem očetovem posestvu. Kot izvrsten povec je odšel že leta 1928 v orglarsko šolo v Celje. Bil je tam jako priljubljen pri svojih tovariših. Ker je

Dravograd. V zadnjem času so se vrstile nesreče pri ugledni rodbini Jurij, po domače Vranjek, na Viču pri Dravogradu. Brez dvoma so to največje nesreče, ki so zadele kakšno rodbino v našem kraju. Najprej jim je zgorela hiša in gospodarsko poslopje, katero je zažgal neki otrok. Poslopje je bilo zavarovano za 22.000 Din, dočim je bilo dejanske škode okoli 100.000 Din. Obenem s poslopjem je zgorel ves pridelek žita ter sploh ves živč

za celo leto, obleka, gospodarski stroji, oprava, kratkoma vse kar so imeli. Poprej ugleden kmet in gospodar je vsled nesreče zabredel v dolgove. Vso svojo energijo in marljivost je porabil, da je zopet postavil svoj dom, vsaj streho, da lahko prenoči. Pa še ni bilo konec nesreč v tej rodbini. Komaj da se je malo opomogel od prestane nesreče, že se je rdeči petelin oglasil na domu njegovih staršev. Ponoči, ko so vsi spali, je začela goreti hiša. V hiši so bili njegovi starši. Oba sta postala žrtvi razdivjanega elementa. Mati je zgorela na licu mesta, dočim je oče dobil hude opekline, katerim je v bolnišnici takoj podlegel. Težko prizadeti rodbini, ki je bila vedno zelo

Jurij je godel, momljaj in kazal toliko, da si je žensčina razpukšala: k sebi želi svojo ženo. Razložila mu je povsem nežno, da je odjezdila lepa gospa po obliže v tabor, kakor hitro je zazibal njega spanec. Mora biti vsak čas nazaj, saj je kazala največjo skrb za vplahnenje njegovih oteklin.

Po tem odkrito zaupanem obvestilu je planil bolnik s postelje, kakor bi ga bilo pičilo najmanj sto sršenov! Prijel se je za glavo in rignil kakor na smrt zadeti bivol. Žensko je prešinila vera: gost je znorel. Hušnila je skozi duri in klicala moža, da mogoče on pomiri vsled preobilnega čebelnega strupa zblaznela. Jurij je razbijal, razmetaval po izbi in hotel ven, a ni mogel pogoditi vrat.

Gospodarja je sprejel z zamahom obeh pesti in bi ga bil pošteno premikastil, da še ni bil napol slep. Tudi prijatelj jo je odkuril in hrulil vanj skozi priprta vrata, zakaj za božjo voljo se srdi, ko mu ni storil nikdo niti trohice žalega. Naj se pomiri ter počaka, ženka bo koj nazaj z zdravili. Če bo pameten, bo lahko drugi dan nadaljeval pot.

Mož je zaklenil za seboj vrata in Jurij je sprevidel, da je sedaj v ječi. Ljudje ga enostavno ne

razumejo in s silo ne bo dosegel ničesar. Do postelje se je dotipal, sedel, se prijel z obema rokama za glavo in se zasmilil sam sebi... Preklinjal je v srcu žensko hinavščino, svojo lahkovernost in od samega zlodeja nanj naščuvane čebele. Misli je naprej, gruntal nazaj in zaključil razgrebanje o bridkosti svoje usode v sklep: predvsem se moram zopet dokopati do govora in vida, potem se šele lahko lotim zasledovanja po kačje zvite begunke.

Mirno je pričel trkati po postelnih deskah, da bi privabil k sebi živo človeško bitje, ki bi mu postreglo z mrzlimi ovitki in s hladilno pijačo, ker ga je peklenško žgalo radi žganjice po želodcu. Je trpelo nekaj časa, predno so se uverili domači, da je gosta popustila besnost in so se upali do njega. Ženske so mu prinesle vode za otekline in pogašenje žeje, katero si je lahko hladil le s cuzanjem skozi slamo. Zložil je svoje od čebelnega strupa pretrošene ude po postelji in se počutil zapuščenega, prevaranega ter nesrečnega, kakor še nikoli v življenju... Pri vsem tiranju notranje nestrpnosti je moral uvaževati dejstvo: kot slepec in mutec ne morem na konja. Moral se je udati ter piti v požirkih iz keliha potrpljenja, kar mu je

vadnih letih pridobilo v Nemčiji letno 6 mil. ton železa, potem lahko izračunamo, da poseda Nemčija železne rude za 220 let. Francija je preskrbljena z železom pri letni produkciji 50 mil. ton za 160 let, Združene države 170 let, Španija 200 let, Angleška 500 let. Iz tega je razvidno, da lahko pridobivajo še celi rodovi iz zemlje železo, ne da bi izčrpali to tolikanj važno ter koristno zalogo.

Priča med strojnici. Občo pozornost vzbuja sedaj v Čikagi obravnava, koje središče tvori prosluli finančnik Factor, katerega so ameriški banditi ugrabili na čuden način in ga zopet izpustili.

obolet na jetiki, je šolo po dveh letih zapustil, se vrnil domu zdravja iskat. Bil je najprej v mariborski bolnici, potem se je podal na Golnik. Ko tam tudi ni bilo uspeha, se je še naposled odpravil v vurberški sanatorij, a zanj ni bilo več pomoči, neozdravljen se je vrnil domov. Ves udan v božjo voljo se je pripravljaj na smrt. A vendar si je še mnogo-krat katero zapel, ker je petje pač bilo njegovo veselje. Še dan pred smrtjo, ko ga je obiskal njegov stric, vurberški organist, sta si skupno zapela. Zadnji teden je napovedal, da nedelje ne bo več dočkal. In res, v soboto popoldne je mirno v Gospodu zaspal, okrepčan s tolažili sv. vere. — Na pustni torek sta se odprla dva groba, prvi je vzel milo objokovano mater, drugi ljubljenega sinadince, po kojega je prišla Marijina družba, koje član je bil ter njegovi tovariši pevci, ki so mu zapeli doma in ob grobu v slovo pod vodstvom g. župnika, ki se je tudi ob odprtem grobu poslovil od pokojnega. Opisal je vse vrline rajnega, ki dajejo najlepši zgled posebno fantom, v pokorščini do staršev, poštenosti in treznosti ter v vestnem izpolnjevanju vseh verskih dolžnosti. V boleznih pa je bil najlepši zgled potrpežljivosti, povsem vdan v usodo, ki je mu bila neizbežna. Ljubljen je bil, zato je prihitelo mnogo njegovih prijateljev, da ga spremljajo na njegovi zadnji poti. Težko je bilo slovo, posebno od staršev in sestre, ko so njegovi zemeljski ostanki s krsto zdrknili v grob. Bodi mu lahko zemlja domača. Počivaj v božjem miru poleg sestrice, ki jo je ista bolezen v letu 1929 vzela. Vsem prizadetim obeh umrlih naše iskreno sožalje! Doma na sedmini se je nabralo za mariborsko novo bogoslovje 55 Din.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Tu je umrl Jožef Ferlinc, posestnik iz Partinje. S pokojnikom je legel v grob zanesljiv krščanski in slovenski mož, ki je pomagal v dobi pred svetovno vojno orati slovensko in krščansko ledino v Slovenskih goricah. Bil je vnet sobojevnik blagopokojnega poslanca Rožkarja, katerega je spremljal po številnih shodih in prireditvah. Rajni Ferlinc je bil stalen naročnik našega »Slovenskega gospodarja« in drugih krščanskih listov. Zvestemu slovenskemu možu naj bo zemljica lahka!

Sv. Jurij v Slov. goricah. V teku letošnje

zime je že nekaj župljanov odromalo v večnost. Ker so bili vsi naročniki in čitatelji našega »Slovenskega gospodarja«, objavljamo njihova imena: Jožef Krajnc, Marija Klobasa, Marija Šumandl, Jožef Ferlinc, sami zakonski možje in žene. Desetega dne tega meseca pa je umrl Franc Fanel, starejši fant, kot žrtev jetike, vsa zdravniška pomoč je bila zaman. On je z odličnim uspehom dovršil orglarsko šolo ter je bil znan pevec. Vsem želimo miru in pokoja v Gospodu!

Sv. Rupert v Slov. goricah. S 1. februarjem nas je zapustil g. kaplan Jožef Krajnc, ki je odšel v Apače. Za kaplana je prišel k nam iz Vranskega g. Josip Klemenc. Novemu g. kaplanu ključemo: Bog blagoslovi Vaše delo! — Letošnji predpust smo imeli kar 16 oklicev. Med temi sta Zorec Lojzika, članica Marijine družbe, iz Čermlešaka, in Ludvik Silenc iz lenarške župnije. Prav obilo sreče in božjega blagoslova! — Pred enim tednom je izdihnil svojo blago dušo Jožef Habjanič, ki mu je jetika pretrgala nit življenja. Pokojni zapuščena ženo in dva mladoletna otroka, brata Vinka ter očeta in mater. Naj v miru počiva! Očetu, materi, bratu in ženi sožalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. Na Svečnico po večernicah se je vračala tuk. posestnica Antonija Majerič proti domu. V bližini društvenega doma jo je nenadoma zadela kap in je obledela na mestu mrtva. Priskočili so ljudje in so jo skušali z umetnim dihanjem spraviti k zavesti, a ves trud je bil zaman. Rajna je bila znana kot dobra krščanska gospodinja in je bila povsod zelo priljubljena. Pogrešali jo bodo osobito reveži, katerim je bila prava mati. Svetila blagi pokojnici nebeška luč!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Pet zakonskih zvez se je letos doslej pri nas sklenilo med domačini, dva ženina sta si pa neveste pripeljala od drugod. Svatje na gostiji Mateja Drevenška in Katre Predikaka so za afrikanske misijone zbrali 125 Din; gostija Blaža Vidoviča v Apačah s Fero Rogač iz Pleter pa je omogočila botrinski dar 90 Din za krst zamorske deklice Marjete. Obilo božjega blagoslova vsem novim družinam! — Na masno nedeljo je katoliško prosvetno društvo nudilo obilo zabave z veselo spevoigrjo, šaljivim prizorom s petjem, in zlasti še z »Veselo igro o žalostni princesi«.

Medvece pri Pragerskem. Predpustni čas je vesel čas in kljub današnjim težkim razmeram se ljudje v tem času menda še najbolj zabavajo. Na kmetih se v tem času že od pamtikeva tudi sklepa največ zakonov. Čisto umevno je, da je sedanja življenska kriza povzročila, da so velike šumne gostije postale na kmetih zelo redke ter da je vedno več lakozvanih tihih porok. To je seveda v mnogih ozirih pametnejše, nekaterim pa, zlasti mladim, to ni po godu. Ker nas neznosa kriza tlači in vsak dan bolj in bolj dela ravne, še tihih porok ne bomo zmogli, temveč ostali bomo samci in samice za naprej, ali vsaj za prihodnje boljše časa. Med drugim sta se odločila za zakonsko življenje: Jakob Sagadin, ki si je izbral za življensko družico Amalijo Kumrič, in Janez Mohorko, pošten, pridni in varčen fant, ki je odšel gospodarit v Morje pri Framu. Naša želja je ta: Srečno življenje in obilo božjega blagoslova! Bog živi do zlate poroke!

Laporje. Škof je zmagal! Tak je rezultat smuške tekme, ki so jo imeli naši prosvetlasi s soslednimi. Sicer je bojda 9 naših fantov toliko kot 10 drugih, vendar tokrat ne drži, ker so se na dilač tako zadržali, da je zmago odnesel fant iz Šentpetra. Smuk! — Zeblo je letošnji predpust neveste. Vendar smo jih celih pet parov vpregli v Lukeževy telege. Na par krajih smo se pa urezali... Najbrž mislijo, da se še nihče ni kesal, da je zgodaj vstajal in se pozno ženil. Prav mislijo. — Poučno igrico »Kaznovana nečimurnost« so si vprizorila dekleta v prosvetnem društvu. Fantje se pa pripravljajo na pomlad. — Pogovarjamo se, če je res, da se misli letos naša fara postaviti z Mohorjani? Res je! 150 nas mora biti! Za dva kovača se dobi 5 knjig, in sicer med temi prelepa knjiga o Slovščku, ena zanimiva o zgodovini slovenskega naroda, kako se nam je godilo, ko smo bili še pod Avstrijo, dalje 2 pretresljivi povesti (Graničarji, Stiški svobodnjak) ter Koledar. V teh težkih časih, ko vse poka, je res hudo za denar. Vendar se bomo vključ temu, kot rečeno, postavili. Saj je pa tudi ponos za vsako slovensko hišo, da prihajajo v njo mohorjevke. Če bi bilo treba tudi pristradati, nič za to: tem bolj vesel in ponosen boš na svojo žrtev. Čast onim, ki so se že priglasili: posebno vsem, ki na novo vstopate

Policija je vtaknila lopove pod ključ in sedaj se obravnava zadeva v Ameriki že takorekoč običajnega ugrabljenja pred sodiščem. Finančnik Factor sedi na sedežu za priče, a je obdan od zob oboroženih detektivov, ki ga stražijo z revolverji in strojnimi. Banditska organizacija je namreč prisegla, da se bo rešila med razpravo Factorja, kateremu je znanih preveč skrivnosti te temne družbe. Factor je prepoznal v glavnem obtožencu lopova, ki ga je odpeljal in je tirjal od njega 120.000 dolarjev odkupnine. Priča poroča, kako so ga zaprli po ugrabljenju v klet in so ga

bilo do današnjega dne nekaj povsem tujega. Šlo je. Sila pač kola lomi in ne da bi ne bila kos glavarju Krucev! Toliko se je izmirl, da si je že lahko sam hladil obraz, da bi si čim prej razvezal jezik ter odprl oči. Proti večeru je že bilo boljše z odpiranjem ust. Videl je le malenkostno in mrzlica ga je povsem zapustila. Zunanje zdravje se je vračalo vidno; tem občutnejše ga je pričela majati notranja zavest in bolest, da je Vida davno preko Mure in se mu že posmiha celo Mursko polje, ker ga je ugnala na tako preprost način ženska potuhnjenost. Srdito jezo na samega sebe je skušal utopiti v žganju, katerega se je natreskal, da je omahnil po ležišču kot trdo povezan snop. Spal je in bil do posina drugega jutra rešen prebriskih očitkov lastne neprevidnosti.

Zjutraj se je že bila umaknila z obraza oteklini toliko, da je lahko dopovedal prijatelju, kako so ga oropale njegove čebele onega blaženega bitja, ki mu je bilo vse na svetu.

Gospodar mu je bil takoj na uslugo s poizvedovanjem za pobjego in mu je obljubil, da mu bo poslal zanesljiva poročila. On sam naj lepo počaka pri njem na domu, da ne bo strašil s svojo še vedno liki svinj-

ski lonec oteklo glavo po Krajini. Jurij se je pustil pregovoriti. Prijatelj je sam odjezdil v kraje ob Muri, da mu sporoči, kod se mu je izmuznila nevesta.

Somisljenik Lajoš Črnc je bil naglo v sedlu in ubral pot iz Pince na Bernice, Peteševce in do Hotize. Povsod so mu zatrjevali ljudje, da je brzel tam mimo čeden mladenič v obleki madžarskega plemenitaša.

Koj za Hotizo je izginila za begunko vsaka sled, kakor bi se bila pogreznila v zemljo ali odrčala po zraku preko Mure. Za omenjenim selom ni videla živa duša ogrskega mladca. Nadaljeval je brezuspešno zasledovanje celo do Dolnje Bistrice. Tukaj tudi ni bilo glavarjeve ljubice, pač pa je zvedel, kako so napadli baš radi njene ugrabitve v noči veržejski strelci Bakovce, jih spalili do tal, poklali staro ter mlado. Komur je uspel pobeg iz goreče vasi, je bil obklan od steklih psov, katere so naščuvali napadalci za begunci. Ljudje so preklinjali vrazjega Godrnjo in njegove Kruce, ker so priklicali radi ene ženske tako strašno gorje in maščevanje nad nedolžne!

Lajoš je privoščil v Dolnji Bistrici odpočitek sebi ter konju. Od tam se je vrnil v Pince z najslabšim

in onim, ki se trudite za to! Katera vas bo na prvem mestu? Zaenkrat se kosata Levič in Križni vrh. Druge vasi, na plan, »pobijte« jih! Pa zares! Ako drugače ne gre, pa naj po dve družini skupaj naročita. Tako jih boste gotovo!

Sv. Jernej pri Ločah. Izvanreden predpust smo letos tukaj doživeli, da takega v naši mali fari redkokdaj kdo včaka. Kar 11 parov smo poslali v zakonski »raja«, med temi ženina s 67 leti in 6 Marijinih družbenic. Enkrat Enkrat je bilo pet porok na isti dan, drugič 4. Ena nevesta je šla iz župnije k poroki, druga je zato prišla od zunaj se tu poročiti. Štiri so ostale v župniji, med temi obe organistovi sestri in cerkveni pevki, druge so šle ven in sicer po ena v Loče, v Laporje, v Studenice, v Sv. Venčesl, na Prihovo in Sladkogoro. Želimo tem novoporočencem obilo sreče na novi življenski poti, da bi svojega »hočem« nikoli ne obžalovali ter da bi neveste, ki so šle iz župnije, vselej in povsod delale čast svoji rodni šentjernejski župniji, da bi tako ob njih še drugi ženini pozorni postali na naše »blago«, ki ga imamo še dovolj na razpolago.

Velika Nedelja. Pretečeni četrtek je bilo pri nas predavanje Katoliške akcije za celo našo dekanijo. Gg. predsednik in tajnik iz Maribora sta nam v prepričevalnih besedah razložila pomen, namen in delovanje Katoliške akcije. Poslušalci, kateri so v nepričakovano obilnem številu prihiteli od blizu in daleč, so zelo pazljivo sledili izvajanjem gg. govornikov. Če kdaj v zgodovini, je sedaj na mestu, da kristjani odločno povzdignemo svoj glas ter napovemo neizprosno boj brezverstvu, da ne rečemo novodobnemu poganstvu. Saj dandanes marsikatera žena kakega kapitalista izda za svojega psa ljubljenska več na mesec, kakor ima njegov delavec svoje krvavo zaslužene plače, in to sedaj, ko toliko ljudi strda in umira gladu.

Velika Nedelja. V noči od sobote na nedeljo je bil od neznanca obstreljen Habjanič Matevž iz Sardinja. V bližni kleti je namreč opazil luč, kar se mu je zdelo sumljivo, ker je bilo že pozno. Ko se je približal kleti, je iz neposredne bližine počil strel iz lovske puške ter ga zadel v trebuh. V zelo opasnem položaju je bil prepeljan v ormoško bolnišnico. Za storilcem ni sledu.

Križevci pri Ljutomeru. Dne 4. februarja, skrajno točno ob 7. uri zjutraj, sta v Gospodu zaspali po doljši in mučni bolezni dve spoštovani in ugledni osebi na Grabah. Prva je gospa Žnidarič Marija, veleposestnica, dobra sosedka in priljubljena daleč na okrog, vdova rajnega cerkvenega ključarja Žnidarič Franca pri Sv. Križu pri Ljutomeru. Rajna, ki je dosegla starost 73 let, je bila dobra mati, vestno izvršujoča zapoved ljubezni do bližnjega, zlasti do revežev. Naj ji bo Bog plačnik! Drugi, ki je umrl, je g. Simonič Matija, premožen posestnik na Grabah, ugleden mož in krščanski oče, dober sosed, vsakomur na razpolago z nasvetom in s pomočjo. Rajni je tekom 73 let svojega življenja prenesel veliko bridkosti vsled dolgotrajne bolezni in zaradi izgube edine hčerke, ki je že dolgo let rajna, in pozneje tudi sina. S potrpežljivostjo, s katero je vse prenašal, je bil mlajšim dober vzgled. Pogreb obeh rajnih se je vršil skupno dne 6. februarja ob 9. uri dopoldne na pokopališču pri Sv. Križu. Velike množice faranov, znancev in sorodnikov so ju spremljevali na poslednji zemeljski poti. Rajnima svetila večna luč!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dne 28. januarja je vzela slovo od samskega stanu gđ. Lizika Ozmeč, dolgoletna cerkvena pevka, hči uglednega kmeta in cerkvenega ključarja pri Sv. Miklavžu g. Jakoba Ozmeč. Kot spremljevalca za bodočo življenje si je izbrala poštenega mladeniča g. Kumer Vekoslava, kmeta v Trgovišču pri Veliki Nedelji. Mlademu zakonskemu paru častitamo ter želimo v novem stanu obilo sreče!

Polenšak pri Ptuj. Krepak, a zaslužen odgovor je dobil od mladih Polenšanov na dopis v »Slovenskem gospodarju« z dne 10. 1. njega dopisnik. Podcenjeval je hrabrost zakonajelnih kandidatov. A ti so junaško in samozavestno izpostavili mlada prsa in svoja imena za cilj, dopisnikovega papirnatega topa, format 25 in 35 cm, bojeva tiskana granata naj raznese njihova slavna imena iz Slovenije. Nedelja 21. januarja bi skoraj bila za dopisnika usodna. Malo je manjkalo, da ga ni zadela »ušesna kap«, ko je g. župnik iz prižnice postavil v bojno črto pred slabo preroškega dopisnika: 8 moških in 8 ženskih. A, še ni bilo konec! Tem sta še sledila 2 pa-

ra. Ubogi dopisnik! Zgubil je zavest in spomin in še le danes se je spomnil teh imen, katera Vam zdaj javno zapiše. Začne se od kraja in konča na koncu. Evo jih! Janez Janžekovič, hlapec pri Lovrečevih na Polenšaku, je kar pograbil deklo teh, Lojziko Šumenjak iz Polenec. Lovrenc Horvat, čevljar v Polencih, je že bil bolj izbirčen. Pripeljal si je za svojo ženko Liziko Munda iz šentlenarčke, sosedne župnije. Franc Veršič iz Polenec je par mahnil na četrte ure oddaljen Polenšak in si izbral za gospodinjico Miciko Munda. Isto tako dolgo pot je napravil tudi Alojz Cvetko iz Zasador in si pripeljal svojo ženko Miciko Kekec iz Braclavec. Zastaven braclavski fant Konrad Tuš je mahnil v prijazne Lasigovce in obljubil zvestobo Micki Trafenik. Dobrosrčno mladenko Anico Janžekovič iz Polenec pa nam je odpeljal močen posestnik-vdovec Joško Domanjko na svoj dom v Bolehnečice, župnija Sv. Jurij ob Ščavnici. Janez Belšak, posestnik-vdovec, pa jo je mahnil v Dornovo in si pripeljal novo gospodinjico iz pridne hčre Skrlčeve. Mlad vdovec in vesten gospodar Martin Tuš iz Polenec si je poiskal novo gospodinjico v Hlaponcih v pridni mladenki Štefiki Privšek. Kot nov gospodar je prišel k nam iz lovrenčke fare Jože Horvat iz Kukave in si vzel za svojo družico Micko Zavec iz Brezovec. Še en par je bil oklican, za katerega pa dopisnik žal ne ve, ali je že zakonski, ali ne in to nestalnega bivališča, nevesta tukaj rojena, Lizika Habjanič, in ženin Joško Golub nekje iz Strigove. Kaj ne, to je mlada armada, katerih imena so zavzela precejšen prostor v »Gospodarju« in katerim vsem skupaj želimo obilo sreče, zvestobe in ljubezni ter obilnega blagoslova iz nebes! Se več parov je mislilo napraviti ofenzivo, a so si še premislili in odložili odločilen napad na boljše čase, seveda v veselje dopisnika, da mu zaenkrat še ni treba pisati njihovih imen.

Veržej. Pridni smo! Pri nas se jih hvala Bogu še zmiraj več rodi kot jih umrje. Lani je le slučajno eden več umrl, pa še ta je utonil. Prebivalstvo tega pa ne raste, kljub večjemu številu rojstev. Zakaj ne? Zato, ker gre vse »odvišno« v službo v Mariboru, ki ima, skoro, da se ne bom zlagal, vsaj polovico svojih zvestih prebivalcev od tukaj in bi potemtakem tudi naš trg moral šteti med glavna mesta

poročilom, ki je sploh zamoglo udariti na uho krucevskega vodje.

Sedaj je imel Jurij Godrnja! Bil je ob ljubico, Imanje in nakopal si je sovraštvo Murskega polja in ožje domovine!

Ni strpel popolnega vplaha oteklin. Moral se je prepričati na lastne oči, kako mu je podkuril vražji Ropoša s svojo bando.

Na pojezdu proti domu se je uveril kaj kmalu, da so bila Lajoševa sporočila o ubegli istinita. Do Bakovcev se je upal v noči od severa. Našel je kup pepela, s katerega je odmeval strahotno v noč lajež in cvil le na pol živih — steklih psov! Bil je torej ob vse radi nepreudarne zatelebanosti v čisto navadno kmečko dekle, ki se posmehuje bedaku z druge strai Mure!

Na upepeljenih ostankih domačega sela in lastne domačije je prisegel pri nebu in zemlji celotnemu Murskemu polju popolno pogibel in opustošenje!

Kaj je preostajalo razočaranemu glavarju krajskih Krucev drugega, nego da je ostavil pogorišče in stekle pse in oddiral nazaj v tolovajski tabor v

dolnjelendavskih šumah, da pozove na maščevanje Kruce cele Krajine.

V taboru so ga že težko pričakovali. Izostal je dalje, nego je napovedal pri odhodu. Med njegovo odsotnostjo so bili obveščeni starešine, naj se drži glavar doma, kralj ga lahko pozove vsak čas na posvete. Sel iz kraljeve okolice je znal povedati, da je nekaj velikega na obzorju, kar bo najbrž hudo zadelo Madžarsko. Turčin, in sicer sam carigradski veliki vezir se pripravlja na vojno. Turška vojska se bo podala preko Ogrske nad Dunaj, da ga zavzame z naskokom ali z oblego in se polasti s cesarsko prestolico preostale Evrope. Presneta reč pri turškem navalu je istina, ker so Kruci zavezniki Turkov in bodo tvorili kot kažipoti mohamedanske vojske predstražo.

(Dalje sledi.)

izpostavili vsem mogočim duševnim mukam. Tolovaji so mu zapretili, da mu bodo zakurili pod podplati, mu porezali ušesa ter jih poslali njegovi ženi, če ne bo pospešil izplačila zahtevane odkupnine.

— — —

Prepozno . .
Ko so prepovedali v Kaliforniji pred 14 leti alkohol, se je zaklel neki farmer, da se ne bo tako dolgo brl, dokler bo trajala alkoholna prepoved. Svojo obljubo je držal in njegova brada je dolga 41 cm. Amerika je zopet »mokra«, a farmer se ni obril. »Zdravnik mi je prepovedal pred 2 letoma vsako kapljo alkohola«, je rekel.

Sirite „Slov. gospodarja“!